

Az Igaz tudás alapjai

Kedves Olvasó!

Legelőször tisztázni szeretném, hogy egy ismert nézetnek se vagyok a képviselője.

Elmélkedéseim során arra a következtetésre jutottam, hogy a zsidó Tórának, a Bibliának, a Koránnak, a buddhizmusnak, a hinduizmusnak, a taoizmusnak és a jógának is ugyanaz a közlendője. Az ember számára elérhető egy szellemi átalakulás. Ezt az átalakulást egyesek feltámadásnak, mások megvilágosodásnak, még mások pedig az újjászületések végének nevezik. Az igaz valóság mindig egy marad, csak a nézetek írják le különbözően.

Születésünktől fogva ösztönösen ismerjük a kellemes és a kellemetlen érzést. Ezeknek a fokozott állapota az öröm, a gyönyör, a fájdalom és a szenvedés. Ezt nevezhetjük akár a jó és a rossz tudásának is. Az ösztönös öntudat a kellemes élmények megélésére törekszik, míg a kellemetleneket igyekszik kerülni. A gondolkodás ezt a kettős célt szolgálja.

Az öntudati törekvés célba érése környékén a boldogság érzése megerősíti a törekvés létjogosultságát. A törekvés akadályoztatásakor az öntudat a szenvedés érzésével reagál és keresi a megoldást. A gondolkodás maga az útkeresés. Az öröm, a gyönyör a mézesmadzag, míg a fájdalom, a szenvedés a korbács. Ezek az öntudati motor hajtóerői. Az öntudat az érzelmeken keresztül irányít. A célt vágyakozással jelzi.

A régi bölcsék rájöttek, hogy az öröm, a gyönyör érzésével járó boldogság nagyon rövid idő a szenvedés időtartamához képest. A régi bölcsék arra a következtetésre jutottak, hogy ez a motor kialtatható. Ha valaki teljesen lemond az érzelmekről, akkor a szenvedés is megszűnik. Az öntudati motor leállása a hajtóerők megszűnését is jelenti. Amikor ezt a tudást valaki megérti és elfogadja, már az alapok megvannak. Ha a kialtatás mellett dönt, akkor ezt a tudást tudatosítva egyre jobban megvalósul a nem kívánás és a teljes kialváskor minden vágy, törekvés megszűnik. Mivel megszűnik a törekvés, leáll a gondolkodás. Gondolatok lesznek, de a szenvedés, mint az öntudati motor egyik hajtóereje meg fog szűnni.

Állítólag olyan szellemi szabadság érhető el, amely az öntudat számára elképzelhetetlen. A bölcsék szerint a tudat megpihen az Igazságok birodalmában. A valódi Igazság mindig érzélem mentes. Mivel az öntudati akarat, törekvés ebben az állapotban már nem létezik, csak a béke és a nyugalom érzése érezhető. A vágymentes cselekvés azonos lesz a lehetséges reakcióval és ezért az elme elégedettsége folyamatos lesz. A törekvés hiánya a gondolkodás hiányát jelenti, de az embert ért hatások ettől még kiváltanak gondolatokat.

Az öntudat teljes leállása az a halál, amely szükséges a feltámadáshoz és nem a fizikai test halála. Az öntudat az érzékek okozta káprázatban önmaga fenntartásáért küzd és ez normális, hiszen a megmaradás törvénye érvényesül. Az élet élni akar, a faj fenn akar maradni.

Ilyen röviden összefoglalható az a tudás, amely szükséges a megvilágosodáshoz, a feltámadáshoz, az újjászületések végéhez. Önmagunk legyőzése azonban közel lehetetlen, hiszen születésünk óta egy egészen más világszemléletet erősítget az ösztönös öntudat.

Ha baromságnak gondolod ezeket a gondolatokat, az azt jelzi, hogy az öntudatod ural téged. Amikor azt súgja, hogy az érzelmek nélkül élni lehetetlen, valójában csupán a megmaradás törvénye érvényesül (az öntudat a fennmaradásáért küzd).

Amiket olvasni fogsz, az nagyon eltér az általános felfogástól. Az öntudatod tiltakozni fog és valószínűleg nem akarja majd elfogadni. Próbáld meg félretenni az általánosan elfogadott szemléletet és egy kis időre elfelejteni azt. Néhány oldalt percek alatt elolvashatsz.

A tudat a fizikai testen keresztül érzékel. A fizikai test és a tudat elválaszthatatlan ugyan, de a tudat a gondolatok, az érzések összessége és ez nem azonos a fizikai testtel. Mivel a tudat a kapcsolatot az érzékelésen keresztül tartja a külvilággal és az érzékelés lényegében maga a fizikai test, ezért az ember azonosítja magát a fizikai testtel. Ez az általános szemlélet.

Ha azonban belegondolsz, az ember (és nem a test) jellemzésekor a szellemiséget jellemzed. A hozzáállás, a gondolkodásmód, a jellem, a tudás stb. mind a szellemiség jellemzője. Valójában az ember nem a fizikai, hanem a szellemi „test”. A két „test” elkülöníthető egymástól és mégis elválaszthatatlanok egymástól.

A tudat „találkozása” az érzékelés tárgyával keletkezteti az én-érzetet. Bár rendkívül furcsán hangzik és az öntudat nehezen fogadja el, az én valójában csak egy érzet. Az érzékelés miatt keletkező káprázat. A történéseket az öntudat a sajátjaként éli meg, mivel a testben „lakik” és ezáltal azt hiszi, hogy ő cselekszik. Így jön létre az általánosan elfogadott gondolkodásmód.

Ha megpróbálsz azonosítani magad a tudatoddal és megpróbálsz elképzelni magad az érzékelések nélkül, akkor vajon mit kapsz? A vak nem látja a dolgokat, mégis érzi önmagát. A süket nem hall, de érzi és látja önmagát. Vajon, ha nem látnál, nem hallanál és nem éreznéd a tested, akkor érezhetnéd, hogy létezel? A gondolataid akkor is megmaradnának. Ezt értem az alatt, hogy a szellemiség nem azonos a fizikai testtel. Elválaszthatatlanok egymástól, de mégsem azonosak.

Egyeseknek talán nehéz lesz elképzelni, de vegyünk példának egy 3D-s számítógépes játékot. A játék világán belül 3D-s formák, karakterek léteznek. A játék szabályai szerint kommunikálnak és cselekednek, sőt hangokat is hallatnak. Egy VR szemüvegen keresztül egészen valóságosnak tűnhetnek az ottani történések. Ugyan csak bitek, bájtok szaladgálnak az ember alkotó gépezetben, mégis az emberi tudat bele tudja magát helyezni abba a „világba”.

Mi a lényeg? Az érzékelésen keresztül a tudat kapcsolattartása. Ha az érzékelés megszűnik, akkor a világ is megszűnik. Az adott világ az érzékelés által létezik olyannak, amilyennek az érzékelés lehetővé teszi. Ugyanez a helyzet az ember által valóságosnak mondott világgal is. A fizikai testen keresztül érzékelünk dolgokat. Úgy érzékelünk, ahogy azt az ösztönös öntudat lehetővé teszi. Az ember alkot mindenféle mérő berendezést, de a hatások végtelenségében csak egy aprócska részt képes érzékelni - még az általa alkotott dolgokkal is.

Az ember kifele tekint, pedig a lényeg önmagán belül van, illetve azon belül, amit önmagának gondol. A külvilág végtelenségének megismerése nem vezet el a boldogsághoz. A boldogság egy érzet és az belül van. Nem attól lesz jó az embernek, hogy birtokolhat fizikai dolgokat. Ideiglenesen elégedetté teheti, de a boldogságra törekvése önmagában hordozza a szenvedését. Az öntudat motorjának megismerése vezethet el a szenvedés megszüntetéséhez. Amíg valakit ural az ösztönös öntudata, addig a kellemes élmények megélésére fog törekedni és az öröm átélése igazolni fogja a törekvés létjogosultságát.

A létvágy lényege, hogy az öntudat a kellemes élményeket üldözi. Az öntudat a szenvedéssel „bünteti” a sikertelenséget. Az öntudat önmagát igazolja a boldogság érzésével és ez a működés hozza létre az ördögi kört. Így lesz minden vágy újnak a forrása. A vágy teljesülése igazolja a vágyakozás létének a jogosságát és így folyamatosan fennmarad a vágyakozás, a kellemes élményekre irányuló törekvés a kellemetlen élmények kerülése mellett.

Visszakanyarodva az emberhez, mint szellemiséghez, kijelenthető, hogy az 1 perccel ezelőtti önmagad nem azonos a jelenlegi önmagaddal. Minden változással újjászületsz önmagadban. Mivel ez a változás folyamatos, ezért minden pillanatban más vagy egy kicsit. Ez az újjászületések sorozata. Ez a folyamatos változás csak úgy szüntethető meg, ha az ember meglátja az önmagára vonatkozó valódi igazságokat, majd ezt követően a tudatosodás hatására egy idő után már csak ennek a törvényszerűségnek az érvényesülését látja (folyamatosan mindenben). Amikor már csak az Igazság megvalósulását látja, megszűnik a változás.

Rendkívül furcsán hangzik, de önmagunk felfedezése az örök Igazságban valósítja meg az öröklétet. Azonban ez az Igazság jelenleg is létezik. Jelenleg is az öröklét részei vagyunk, csak a nem-tudás miatt ezt nem látjuk. A nem-tudás megszüntetése hozza el az öröklét érzését. Az örök béke azáltal válik elérhetővé, hogy az öntudat motorja leáll teljesen. Bármekkora önösség fenntartja ezt a motort és bármennyire próbálkozik egy hívő különféle gyakorlatokkal a gondolkodást leállítani, nem lesz sikeres. Csak a készletelés, az akarás, a törekvés, a vágyakozás teljes megsemmisülése hozhatja el a megvilágosodást, a feltámadást, az újjászületések végét.

Az emberben él a fajfenntartás ösztöne. Ezzel lényegében az ösztönös öntudati motor, a jó és rossz tudása másolódik. Az újonnan létrejött „lakásban” lakó öntudat a kommunikáció által képes befogadni mások gondolatait. Így jön létre az újra születés. A szellemiségünkben ott vannak az őseink és mindenki, akinek a gondolatait, a hozzáállását, a véleményét, az akaratát, a jellemét, a tudását befogadtuk. Mi is ott vagyunk másokban. A fizikai test halála valójában nem az ember halála. A szellemiség által ott létezőnk egymásban. A testekben ott lakik ez a szellemiség és a fajfenntartással, valamint a kommunikációval fennmarad és fejlődik.

A legkisebb öntudati lény valamikor valahol létrejött. Az öntudat tudása testről testre költözött és fejlődött, míg végül elérte azt az öntudati szintet, ami képes megismerni önmaga működését. Az ember az öntudati jelenség ezen utolsó szakasza. Önmaga megismerése elhozza az örök működési törvényszerűség megismerését és ez kioltja az öntudatot. Az öntudat fenn akar maradni, ezért küzdeni fog a létéért. Mutogatni fogja neked, hogy „Nézd csak, ez az öröm és ezért érdemes élni.”

Az ösztönös öntudat a lehető legkülönbözőbb módon megnyilvánul. Nem csak a szenvedély vagy a konkrét dologra, érzésre történő vágyakozás, törekvés, akarás, hanem a folytonos tenni akarás, azaz a cselekvési kényszer is jelzi az öntudat akaratát. Odafigyeléssel bárki haladhat szép lassan lépésről lépésre. Csupán hagynod kell, hogy a megértésed és a döntésed érvényesüljön. Ha nagyon rabja vagy dolgoknak, érzéseknek, nem várhatsz gyors haladást.

Ha megértetted logikailag az írásom és el is fogadtad az igazságát, akkor a magvető elvetette a magot benned. Ha úgy döntesz, hogy elindulsz az öntudat végállomása felé, akkor az már a jó földet mutatja benned. Ha haladsz a tudatosítással és kitartasz, akkor kikelhet és szárba szökhet a mag. Csupán azt kell rendszeresen átgondolnod, hogy a törekvés célba érése, azaz az öröm érzése megerősíti az öntudati motor létjogosultságát. Ennek a tudása úgy fog hatni, hogy

akaratlanul is megvonod majd az öröm érzést az öntudattól és megvalósulhat a nem kívánás. Ez a törekvést, a vágyakozást csökkenti, majd végül képes teljesen megszüntetni. Ne ijedj meg, ha kezdetben alig változol. Bízz a megértésedben és az elhatározásodban!

A középút lényege az, hogy se a megvonást, se a célba érést ne vidd túlzásba. A tudatnak békére, nyugalomra van szüksége a fejlődéshez. Bármely indulat a tudás gyarapodása ellen hat. Az indulatok lefoglalják az elmét. A szenvedés rossz gondolatok forrása. A túlzott öröm úgyszintén. Az örömök esetenkénti megélése közömbösítheti a szenvedést és ez a lényeg. A szenvedés azonban lehet a változásod jele is. A tudat békéje a fejlődésének az alapja.

Az Igazság részletei, darabjai azok a kincsek, amelyeket a rozsdá soha nem emészt el. Ezeket fogod gyűjtögetni az utad során és ha hatalmas kegyelemben lesz részed, akkor el fogod érní a megvilágosodást, a feltámadást.

Az öntudat kialakása eleve elrendelt. A kialakulása magában hordozza a végső érését és átalakulását. Ha azon kevesek közé tartozol, akik valóban megpróbálják elérni a közel lehetetlent, akkor az Igazak tudása támogatni fog. Ha kérsz, önmagad változását kérd, hogy alkalmassá válj befogadni a megfelelő tudást.

A változás nehéz. Magamon tapasztalom. A megértés azonban ott fog dolgozni benned. Azt nem lehet eltörölni. Bármennyire erős az öntudatod, a tudás hatni fog rá. Az igaz dolgozni fog benned. Szóval legyél türelmes önmagaddal. Lényegében minden ember valamennyire te vagy. Még az ellenségedben is megláthatod önmagad. Ez a magyarázata annak, hogy a valódi bölcsék békés emberek és a valódi tudás nem nagyképű. Minden ember lényegében az öntudat átalakulása felé halad. Ez az ösztönös öntudati motor végzete.

Rendszeresen szembe fogsz kerülni az öntudatoddal. Időről időre mondani fogja az öntudat, hogy: - „Itt van a jó, a kellemes. Csináld ezt vagy azt és éld át az öröm, a gyönyör érzését. Ezek a jó érzések. Utána majd foglalkozol mással.” Utána azonban az átélések megerősítik az öntudati motort és az ember visszaesik a régi kerékvágásba. A feladatod az, hogy eljuss addig a pontig, amikor már lesz maradandó tapasztalatod a célod felé vezető úton. Ehhez időről időre tudatosítanod kell a motor működését és ez a tudatosítás a motor ereje ellen fog dolgozni. Amikor már látod, hogy képes vagy a motor ellen hatni, akkortól egyre jobban képes leszel ellene hatni.

Három dolog motiválhat:

1. A szenvedésed jelentősen erősebb a kellemes élménnyel járó tapasztalataidnál.
2. El akarod érní a közel lehetetlent. Kell neked ez a siker élmény. Szükséged van erre a kalandra. Bizonyítani akarod, hogy képes vagy rá.
3. Hajt a tudásvágy. Vajon mit láthat az ember, ha megtörténik ez a csoda, ez a közel elérhetetlen átalakulás?

Rendkívül fontos tudnod, hogy a létezésben nincs különválaszthatóság. Minden összefügg mindennel. A hatásoknak nincs határa. Nincs olyan pillanat, amikor egy hatás már nem önmaga lenne. A változások folyamatosak. Nincs olyan pillanat, amire azt lehetne mondani, hogy előtte atomok voltak, utána molekula lett. A tudat ugyan megkülönböztet dolgokat, de a változás nem törésponttal rendelkező szakaszokból áll, hanem folyamatos az átmenet. A létezésben, a változásokban, az átalakulásokban sehol sincs valódi határ.

Az egésznek a lényege, hogy csak egy létező létezik, a nagy egész. Ennek a nagy egésznek minden és mindenki az elválaszthatatlan és nélkülözhetetlen része. Mindenki elmondhatja magáról, hogy ő a minden és tudomásul kell vennünk, hogy mindannyian egyek vagyunk. Az öntudat érzékelése az oka a külön érzésnek.

Ha ezt megérted, akkor ez a tudás el fogja pusztítani az önösségedet. Nincs olyan, hogy más. Minden te is vagy. Ez a logika az öntudat miatt közel elfogadhatatlan és közel érthetetlen az ember számára, de attól ez az Igazság. Az ember nem különleges valami, hanem egy jelenség, egy folyamat utolsó szakasza, a létezés része és mint a létezés minden változását, az embert is uralja az ok és okozat törvénye.

A víz párolgása jó hasonlat lehet az öntudati fejlődésre. Az óceán párolog. A pára összeállhat kisebb felhőkbe, amelyek megnövekedhetnek. Ha az időjárási viszonyok megfelelőek, a felhőkből eső lehet, amely visszahull az óceánba és a nagy óceán részévé válhat. Az érzékelés kialakulhat és ebből öntudat lehet. A körülmények hatására ez fejlődhet, majd kedvező körülmények hatására elérhet egy olyan fokot, amikor megértheti önmagát és átalakulhat. Ezzel az átalakulással megszűnik az elkülönültség érzése és beleolvad az örök tudásba.

A tárgyilagos szemlélet a következő:

Hatások csoportosulhatnak és ezek reagálását az őket ért „külső” hatásokra nevezhetjük érzékelésnek és az ezekre adott válaszreakcióknak is. Ha ezek a csoportosulások az érzékelést egy központi részükben dolgozzák fel, akkor már a tudat jelenlétéről lehet beszélni és a tudattal rendelkező hatás csoportosulások az egyes-lények.

Az érzékelés következményeként ezekben a tudatokban létrejön az én-érzet és így már öntudatról beszélhetünk. Ez az érzékelés érzetből származó különállóság gondolatára épül.

A természetes kiválasztódás és a megmaradási elv együttes hatásaként az öntudatban létrejön a jó és rossz tudása. A kellemes élmények megélésére és a kellemetlen élmények kerülésére törekszik az így kialakult tudat. Így alakul ki a lét- és a fajfenntartási ösztön.

Az öntudat fennmaradása szellemi síkon valósul meg. A fajfenntartás által genetikai úton másolódik a tudásának egy része, míg a kommunikáció során az új öntudatok átveszik a régi öntudatokat kicsit módosult formában. Így valósul meg az újra születés.

Az öntudat a környezeti hatásokat is feldolgozza. A kommunikáció és az önálló tapasztalás együttesen hat az öntudati motor fejlődésére. Az önmagán belüli folyamatos fejlődés, változás az újjászületések sora. Az öntudat pillanatról pillanatra más lesz.

Az evolúció során addig fejlődik az öntudat, amíg meg nem ismeri önmaga működésének a törvényszerűségeit. Ekkor meglátja az örök fejlődési törvényszerűségeket és szertefoszlanak a tévedések. Ez a tudás állíthatja le az öntudati motort és az öntudat átalakulhat szimpla tudattá. Mivel ez az új tudat már nem akar, ezért úgy látja a dolgokat, ahogy azok valóban léteznek. Ez a lényege az Igazságok világának. Az ilyen tudat nem cselekvőképtelen és nem passzív. Csupán nincs a megvalósíthatótól eltérő vágyakozása, akarata.

Tekinthetsz úgy is az egyes lények testére, mint az öntudati fejlődés egy-egy lakására. Ebbe beleveheted az embert is. Ha így teszel, akkor egy teljesen új világ tárul majd fel előtted. Eljöhét az idő, amikor már azért nem csapsz le egy legyet, mert meglátod benne az öntudati fejlődés egy állomását.

Lehetne részletezni bármit. Oldalakon lehetne fejtegetni, hogy az általam leírtak miként jelennek meg a különféle nézetekben, de ez a néhány oldal a mai kor emberének nyelvezetén bemutatja a lényegét. Ennek a tudásnak a megértése elindíthatja a folyamatot benned, ha alkalmas vagy rá.

Rendkívül fontos megjegyzés, hogy én itt a tudás útját írtam le. Ugyanez az eredmény úgy is elképzelhető, hogy valaki a létezésre, mint mindenható Urra, Istenre gondol és a mindenható erők kezébe adja magát. Ekkor is képes lehet az öntudat motorját leállítani és más elképzeléssel ugyan, de ugyanoda jut. Az Igazságok birodalmába. Tehát hit által is elérhető ez a szellemi átalakulás, azonban én jobbnak tartom a tudás általi megközelítést. A megértést én erősebbnek látom jelenleg a vak hitnél.

Ha kérdésed vagy jó szándékú észrevételed lenne, akkor az igaztudas@gmail.com email címen érhetsz el. Zoltán a keresztnévem.

A megértés áldása és békesség kísérjen az utadon!

Az írásom ezen verziójának dátuma: **2024. 05. 13.**

(Ha létezik ettől frissebb verzió, akkor azt az igaztudas.hu weboldalon elérheted.)